

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.02.1967, sp. zn. 6 Cz 204/66, ECLI:CZ:NS:1967:6.CZ.204.1966.1

Číslo: 78/1967

Právní věta: Pri aplikácii ust. § 154 ods. 1 a § 167 ods. 2 o. s. p. v súvislosti s § 244 o. s. p. treba pokladať za rozhodujúci stav v dobe vydania preskumávaného rozhodnutia, pričom k novým skutočnostiam, ktoré vzniklo po vydaní rozhodnutia odporcu, treba prihliadnuť, ak by tieto nové skutočnosti mohli mať vplyv na posúdenie správnosti rozhodnutia v dobe rozhodnutia súdu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.02.1967

Spisová značka: 6 Cz 204/66

Číslo rozhodnutí: 78

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před soudem, Sociální zabezpečení

Předpisy: 99/1963 Sb. § 154

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 78/1967 sb. rozh.

Pri aplikácii ust. § 154 ods. 1 a § 167 ods. 2 o. s. p. v súvislosti s § 244 o. s. p. treba pokladať za rozhodujúci stav v dobe vydania preskumávaného rozhodnutia, pričom k novým skutočnostiam, ktoré vzniklo po vydaní rozhodnutia odporcu, treba prihliadnuť, ak by tieto nové skutočnosti mohli mať vplyv na posúdenie správnosti rozhodnutia v dobe rozhodnutia súdu.

(Rozsudok najvyššieho súdu z 28. februára 1967, [6 Cz 204/66.](#))

Krajský súd v Bratislave preskúmal rozhodnutie Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia, ktorým priznal navrhovateľovi od 14. 10. 1964 podľa ust. § 36 a nasl. zák. č. 32/1962 Zb. o sociálnom zabezpečení družstevných roľníkov, starobný dôchodok v sume 537 Kčs mesačne. Výška dôchodku bola vypočítaná z PMO 927,- Kčs a základná výmera dôchodku bola zvýšená o 1 % za každý rok zamestnania a pracovnú činnosť v družstve (440,- x 16 % + 440,- x 6 % + 440,-).

Navrhovateľ žiadal rozhodnutie odporcu zrušiť a vysloviť, že mu prislúcha vyšší starobný dôchodok a už s účinnosťou od 28. 7. 1962. namietal, že po skončení zamestnaneckého pracovného pomeru začal vykonávať ihneď pracovnú činnosť na JRD, prislúcha mu preto zvýšenie dávky podľa ods. 2 § 5 vyhl. č.

77/1957 Ú. v. resp. namietal, že vek 60 rokov dovŕšil 28. 7. 1962, a dávku požiadal pred dovŕšením vekovej hranice a ku dňu splnenia vekovej podmienky splňoval aj podmienku potrebnej doby zamestnania (pracovnej činnosti).

Krajský súd vykonal dokazovanie osobným listom dôchodkového zabezpečenia a po zistení, že navrhovateľ po skončení činnosti v pracovnom pomere bezprostredne vstúpil do JRD, vyslovil názor, že navrhovateľovi prislúcha starobný dôchodok z poistenia družstevných roľníkov, zvýšený o polovicu dôchodku, ktorý by mu prináležal podľa predpisu o dôchodkovom zabezpečení zamestnancov ku dňu prestupu (§ 5 ods. 2 vyhl. č. 77/1957 Ú. v.), resp. po zistení že navrhovateľ už v žiadosti o dôchodok uplatnil nárok na započítanie zamestnania vykonávaného v r. 1928 – 1932 s prerušeniami v Rakúsku, dospel k záveru, že navrhovateľ splnil podmienky nároku na dávku dovŕšením veku 60 rokov, preto mu starobný dôchodok prislúchal už od 6. 7. 1962 (správne od 28. 7. 1962).

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že týmto uznesením bol porušený zákon a toto rozhodnutie zrušil.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ dovŕšil vek 60 rokov 28. 7. 1962. V čase splnenia vekovej podmienky nároku na starobný dôchodok bol už ale v platnosti zák. č. 32/1962 Zb. o soc. zabezpečení družstevných roľníkov a vyhl. č. 33/1962 Zb., ktorou sa tento zákon vykonáva. So zreteľom na uvedené, bolo preto potrebné posudzovať nárok navrhovateľa z hľadiska týchto predpisov.

Podľa § 36 cit. zákona podmienkou nároku na starobný dôchodok je dosiahnutie veku 60 rokov a dôchodkové zabezpečenie v trvaní 20 rokov.

K dovŕšeniu vekovej hranice 60 rokov, t. j. 28. 7. 1962 vykazoval navrhovateľ namiesto 20 rokov iba 6292 dní, preto jeho žiadosť o priznanie starobného dôchodku bola rozhodnutím z 21. 1. 1963 správne zamietnutá.

Z osobného listu dôchodkového zabezpečenia je zrejmé, že navrhovateľ, bez započítania zamestnania v Rakúsku v rozsahu 1000 dní, nesplňoval podmienku potrebnej doby k 14. 10. 1964, ktorým dňom odporca dávku priznal, lebo k tomuto dňu vykazovať navrhovateľ na hodnotiteľnej dobe iba 7237 dní, namiesto potrebných 7300 dní.

Pri aplikácii ust. § 154 ods. 1 a § 167 ods. 2 o. s. p. v súvislosti s § 244 o. s. p. treba pokladať za rozhodujúci stav v dobe vydania preskúmaného rozhodnutia, pričom k novým skutočnostiam, ktoré vznikli po vydaní rozhodnutia odporcu, treba prihliadnuť, ak by tieto nové skutočnosti mohli mať vplyv na posúdenie správnosti rozhodnutia v dobe rozhodnutia súdu.

V dobe vydania rozhodnutia nesplňoval však navrhovateľ podmienku potrebnej doby, nemohol mu preto vzniknúť nárok na starobný dôchodok z poistenia členov JRD a to ani podľa zák. č. 32/1962 Zb. v znení vyhl. č. 33/1964 Zb., ale ani podľa zák. č. 103/1964 Zb. v znení vyhl. č. 104/1964 Zb.

Doba zamestnania v Rakúsku v r. 1928 – 1932, v ktorom čase bol navrhovateľ iba nemocensky poistený, nie je takou dobou, ktorú možno pred 1. 1. 1965 nárokove hodnotiť.

Za takéhoto stavu nebol súd oprávnený skúmať časovú účinnosť priznania dávky, pričom aj spôsob výpočtu dávky – ako to záväzným spôsobom súd vyslovil – je nezákonný, nakoľko svoj názor opiera o ustanovenia § 5 ods. 2 vyhl. č. 77/1957 Ú. v., ktoré v čase splnenia vekovej podmienky už nebolo v platnosti, lebo bolo ustanovením § 69 ods. 2 vyhl. š. 33/1962 Zb. zrušené.